

Yhteisöllisyys pelastaa kirkon?

Yhteisöllisyys pelastaa kirkon, väitetään.

Yhteisöllisyydellä voidaan tarkoittaa monia asioita, ja joidenkin kokemuksissa se on synonyymi sisäänpäin kääntyneille kaikkein pyhimpien kuppikunnille, joihin ulkopuolisella ei ole asiaa.

Näin ei kuitenkaan tarvitse olla.

Yhteisöllisyys on yhdessä tekemistä

Se on mahdollisuutta vaikuttaa, toimia ja tehdä – riippumatta siitä oletko kirkossa palkallinen työntekijä vai vapaaehtoinen vastuunkantaja. Niin kirkossa kuin sen ulkopuolella eletään ihmisten oman toimijuuden vahvistumisen aikaa. Useimmat eivät halua olla toisten tekemisen kohteita, vaan olla itse rakentamassa omaa elämäänsä, myös kristittynä, yhdessä toisten kanssa.

Yhdessä tekeminen voi olla hitaampaa ja vaatia enemmän keskustelua kuin se, että työntekijä toteuttaa kaiken yksin ja ”tehokkaasti”. Yhteisöllisyys on seurakunnan kaiken toiminnan suunnittelemista yhdessä työntekijöiden, seurakuntalaisten ja alueen muiden asukkaiden kesken. Yhteisöllisessä seurakunnassa subjekteja ovat kaikki, eivät vain työntekijät.

Vinkki työntekijälle: älä suunnittele mitään tapahtumaa tai toimintaa ilman että pyydät suunnitteluun mukaan seurakuntalaisia tai alueen asukkaita. *Älä tee mitään yksin!* Ole kärsivällinen, muutos vaatii aikaa. Juhlikaa onnistumisia!

Vinkki seurakuntalaiselle: kun innostut jostain jutusta, etsi ympärillesi joukko toisia innostuneita. Älä odota, että työntekijä yksin toteuttaa toiveesi kuin tilauksesta. Ole kärsivällinen, muutos vaatii aikaa. Juhlikaa onnistumisia!

Yhteisöllisyys on suhteessa olemista

Yhteisöllisyys voi myös tarkoittaa kohdatuksi ja nähdyksi tulemistä. Kokemus yhteisöstä ja yhteisöön kuulumisesta rakentuu pienistä asioista sekä pitkäjänteisestä työstä. Se voi yksinkertaisimmillaan alkaa ihmisten tervehtimisestä tai kirkkokahvien järjestämisestä.

Vinkki työntekijälle: Jumalanpalveluksen tekeminen yhdessä on tärkeää, mutta ei ratkaise kaikkea. Yhteisöllisyyteen tarvitaan monenlaisia tilaisuuksia ja

pienempiä ryhmiä, pajoja, talleja ja piirejä, joissa ihmisten on helpompi tutustua toisiinsa.

Yhteisöllisyys muuttaa työntekijän roolia

Yhteisöllisyyttä täytyy tietoisesti rakentaa ja siihen tarvitaan aikaa. Yhteisöllisessä seurakunnassa työntekijä ei ole asiantuntija, vaan hänen tehtävänsä on olla ihmissuhteiden verkoston rakentaja ja tukija. Ihmisten verkostot eivät kuitenkaan muodostu työntekijöiden ympärille tai varaan.

Vinkki työntekijälle: anna tilaa keskustelulle. Mieti, millaisia vuorovaikutuksen ja yhdessä tekemisen mahdollisuuksia seurakunnan toiminnat tarjoavat. Kun seurakuntalaiset innostuvat jostain, anna heille lupa ja tila toimia. Luota seurakuntalaisiin, työntekijää ei tarvita joka ryhmään! Anna avaimet. *Muista kannustaa ja ole nostamassa ja tukemassa, kun on tarve. Anna myös seurakuntalaiselle mahdollisuus ratkoa ongelmia, se kasvattaa.*

Yhteisö ei ole olemassa vain itseään varten

Yhteisöllisyys voi toteutua jumalanpalveluksessa tai sen ulkopuolella, erilaisissa ryhmissä ja kokoonpanoissa. Kirkkorakennus voi olla yhteisöjen talo, monien yhteisöjen alusta. Seurakunnan yhteisö voi verkostoitua alueensa muiden yhteisöjen ja toimijoiden kanssa. Vaatii kuitenkin jatkuvaa työtä, ettei yhteisöstä tule kuplaa eikä se sulkeudu, vaan se pysyy auki.

Vinkki työntekijälle ja seurakuntalaiselle: tutkikaa yhdessä, mitä paikkakuntanne ihmisten elämään kuuluu. Jutelkaa ohikulkijoiden ja alueen asukkaiden kanssa. Käykää tapaamassa muiden yhteisöjen edustajia, ja kysykää, mitä heille kuuluu ja mitä ehkä voisitte tehdä yhdessä.

Yhteisössä tärkeintä on keskus, ei rajat

Yhteisö on joukko ihmisiä, jotka ovat suhteessa Kristukseen, kukin omassa kohdassaan ja omalla paikallaan. Tärkeämpää on keskus, joka yhdistää, kuin rajat tai samankaltaisuuteen pyrkiminen.

Vinkki työntekijälle ja seurakuntalaiselle: kuuntele, kannattele rohkeasti ja osallistu vuoropuheluun erilaisista tavoista olla kristitty. Joku kaipaava hiljaisuutta, toinen haluaa ylistää, kolmas toimia ilmastonmuutoksen pysäyttämiseksi. *Älä rajaa joukkoa omien mieltymystesi mukaan, vaan anna yhteisön kasvaa eri suuntiin.*

Vinkki yhteisönrakentajalle: Etsi aikaiset omaksujat. Kaikkia ei tarvitse vakuuttaa heti. Voit luottaa että Taivaan isä tekee jo ihmisten sydämissä

enemmän kuin osaamme odottaa. Yhteisö tarvitsee syntyäkseen aina pientä ihmettä. Etsi ne ihmiset, joilla on jo sisimmässään samanlaisia uumoiluja yhteisöstä kuin sinulla. Yhdessä voitte alkaa jakaa ajatuksianne ja hioa ideaanne. Kun mukana on lisäksi toinen ihminen tai useampi, vaikutuskanavina toimivat ihmissuhdeverkostot moninkertaistuvat. Epäilevällä kannalla olevat taas saavat orastavalle yhteisölle uusia kasvoja – ja uusia kontaktipintoja joihin liittyä.

Kirjoittajat:

*Petri Patronen, Alppilan kirkon toiminnanjohtaja,
Olli Viljakainen, nuorten aikuisten pastori, Tampereen seurakunnat
Hanne von Weissenberg, asiantuntija, Tampereen hiippakunta*